

α'. Μερικοί αδελφοί της Σκήτης, ήθελαν

να ρωτήσουν για πνευματικά θέματα κάποιον Γέροντα, και είπαν να επισκεφθούν τον αββά Αντώνιο. Μπαίνοντας στο πλοίο για να πάνε σ' εκείνον, βρήκαν κ' έναν άλλο γέροντα που πήγαινε στον ίδιο προορισμό, και τον οποίο δεν γνώριζαν οι αδελφοί. Κ' εκεί που καθότανε στο πλοίο, ταξιδεύοντας, μιλούσαν μεταξύ τους για διάφορα θέματα από τους λόγους των άγιων Πατέρων και από την Αγία Γραφή, αλλά ο λόγος τους περνούσε συχνά και από τα εργόχειρα τους. Ωστόσο, ο γέροντας που συνταξίδευε μαζί τους σιωπούσε και δεν έλεγε τίποτε.

Όταν το πλοίο έφτασε στην όχθη και πλεύρισε να κατέβουν οι αδελφοί, βρέθηκε να πηγαίνει και ο σιωπηλός γέροντας προς τον άγιο Αντώνιο. Κι'όταν έφτασαν κοντά του, λέγει στους μοναχούς ο αββάς Αντώνιος:

- Είχατε καλή συντροφιά, ταξιδεύοντας με τούτον τον γέροντα.

Και γυρνώντας μετά προς τον γέροντα, του λέει:

- Βρήκες καλούς αδελφούς για συντροφιά σου, αββά. Τότε του λέει ο σιωπηλός γέροντας:

- Είναι μεν καλοί, άγιοι Γέροντα, αλλά η αυλή τους δεν έχει πόρτα. Όποιος θέλει, μπορεί να μπει στο στάλο τους και να λύσει τον όνο τους και να τον πάρει...

Αυτό το είπε ο γέροντας, διότι ό,τι τους ερχόταν στο στόμα το έλεγαν δίχως να σκεφτούν. [\(περισσότερα...\)](#)